

Mateusz, imię zakonne Szymon od św. Mateusza Bielski

[nauczyciel](#)

[tłumacz](#), [historyk](#), [pijar](#), [autor podręczników](#)

Ur. 17.9.1745, Jazowsk

Zm. 4.1.1826, Warszawa

Dane rodziców

Wychowanie i wykształcenie

Kształcił się w [kolegium pijarskim](#) w [Podolińcu](#) i tam wstąpił do [zakonu](#) w 1766 roku. Śluby zakonne złożył 17 lipca 1768 roku. W latach 1776-1777 słuchacz [studium teologicznego](#) w [Krakowie](#).

Etapy kariery dot. edukacji

Po studiach zakonnych w latach 1768-1771 przez 20 lat uczył w [szkołach pijarskich](#). W 1771-1772 nauczyciel parwy w [Łowiczu](#), w latach 1773-1776 pracował w [Łukowie](#) jako nauczyciel klasy początkowej oraz I i II – bonus religionus et bene docuit. W roku szkolnym 1778-1779 był profesorem syntaksy w [Chełmie](#); w latach 1780-1784 uczył w [Radomiu](#) [poetyki](#) (1780-1781) i [wymowy](#) (1782-1784). W latach 1784-1785 był profesorem w studium zakonnym w [Szczuczynie Mazowieckim](#); następnie pełnił tę funkcję w [Międzyrzeczu Koreckim](#), a w roku 1786/1787 był profesorem nowicjuszy w [Drohiczynie](#) – optimus; po roku ponownie przeniesiony do studium w [Szczuczynie Mazowieckim](#). W 1817 roku powrócił do pracy pedagogicznej w konwiktzie żoliborskim, a od 1825 roku uczył w [Collegium Regium](#).

Był autorem i tłumaczem [podręczników](#) do nauki [religii](#) oraz [arytmetyki](#). Wydał "Pieśni narodowe z różnych autorów polskich zebrane" (Warszawa 1818), przetłumaczył z francuskiego m.in. katechizm C. Fleury.

W 1792 roku mianowany [prefektem](#) drukarni i biblioteki [pijarskiej](#) w [Warszawie](#). Był członkiem [Towarzystwa Przyjaciół Nauk](#). Uporządkował biblioteki w [Drohiczynie](#), [Szczuczynie Mazowieckim](#) i wydał katalog biblioteki [warszawskiej](#) ("Catalogus librorum Bibliothecae Collegii Regii Varsaviensis Clericorum Regularium Scholarum Piarum", Warszawa 1822).

Fakty z życia osobistego

Był biografem [zakonu](#). Jego najważniejsze dzieło, oparte w dużej mierze na materiałach zebranych przez A.J. Pomorzka, jest podstawowym źródłem drukowanym do dziejów polskich pijarów: "Vita et scripta quorundam e Congregatione Cler. Reg. Scholarum Piarum in Provincia Polona, qui operibus editus patriae et ecclesiae proficuis. Nomen suum memorabile fecerunt" (Warszawa 1812).

Żył w [XVIII-XIX wieku](#).

Bibliografia

Przedmiotowa

1. H. Bogdziewicz, *Działalność literacka polskiego środowiska pijarskiego w dobie oświecenia*, Kraków, 2002.
2. S. Szczotka, *Bielski Szymon (1745-1825)*, *Polski Słownik Biograficzny*, t. 2, Kraków, 1936.

